

REFERÈNCIA

Remarques als pronoms febles: formes i funcions

Formes gràfiques dels pronoms

Les formes gràfiques possibles que poden adoptar els pronoms febles són les següents:

Davant verb començat en consonant: formes reforçades	em	et	es	en	el	la	els	ens	us
Davant verb començat en vocal: formes elidides	m'	t'	s'	n'	l'	l', la	els	ens	us
Darrere verb acabat en consonant: formes plenes	-me	-te	-se	-ne	-lo	-la	-los	-nos	-vos
Darrere verb acabat en vocal: formes reduïdes	'm	't	's	'n	'l	-la	'ls	'ns	-us

- Els pronoms *les*, *hi*, *ho* i *li* no canvien de forma
- Quan el verb comença amb /s/, el pronom *es*, es fa servir en la forma proclítica *se*:
**Es celebra/ Se celebra*
- A l'hora d'apostrofar hem de tenir en compte que l'apòstrof anirà sempre el més a la dreta possible.
- En alguns casos és més genuí posar els pronoms **al davant**
**Hi ha una qüestió que hauria d'aclarir-se*
Hi ha una qüestió que s'hauria d'aclarir

Combinacions de pronoms

HO	HI	> L'HI	Has portat això al garatge? Sí, ja l'hi he portat
EL	EN	> L'EN	Ei, traieu- l'en (el cotxe del garatge)!
LA	EN	> LA'N	Pere la'n traurà (la clau del pany)

Limitacions a la combinació de pronoms

HI	HI	> HI	Hi vivia pobrament / Hi vivia al poble Vivia <u>pobrament al poble</u>
EN	EN	> EN	En trauen llibres / En trauen de la biblioteca Trauen <u>llibres de la biblioteca</u>
EN	HO	> EN/HO	N' he tret això / Ho he tret del calaix Has tret <u>això del calaix</u>

Remarques sobre algunes funcions dels pronoms

Com sabem, els pronoms febles poden fer les funcions de:

- Complement directe (CD)
- Atribut (Atr)
- Predicatiu (Pred)
- Complement indirecte (CI)

Carmina Ribés Falcó

- Complement preposicional (CPrep)
- Complement circumstancial (CC)
- Complement del nom (CN)
- Complement de locucions prepositives o adverbials

Complement directe

- Els verbs següents sempre són transitius, per tant els pronoms que substitueixen el CD són *el, la, els, les*.

SORPRENDRE	MERAVELLAR	FASCINAR	IMPRESSIONAR
INCOMODAR	ATERRIR	ESPANTAR	EMPIPAR/MOLESTAR
AMOÏNAR	NEGUTEJAR	AFECTAR	CONCERNIR

**Li afecta molt que no vingues*

L'afecta molt que no vingues

- Si el complement directe és un **infinitiu**, el substitueix en pronom *en*:

No sap escriure = No en sap

- No s'ha d'eliminar el pronom neutre *ho* quan hi ha l'indefinit **tot**:

**Deixen tot sota ta teua responsabilitat*

Ho deixen tot sota ta teua responsabilitat

- No s'ha utilitzar-lo redundament *ho* després de **com** segons el sentit que tinga

**Això no és tan fàcil com ~~ho~~ sembla*

Això no és tan fàcil com sembla

Atribut i predicatiu

- Si l'atribut dels verbs *ser, estar, semblar, parèixer...* és **determinat** per un article, demostratiu o possessiu se substitueix per: *el, la, els, les*. Però si l'atribut és un adjectiu o complement **indeterminat** se substitueix per *ho*.

L'una és intel·ligent, però l'altra també ho és (intel·ligent)

- El complement predicatiu, que es pot confondre amb el CCM, però que complementa el verb i concorda amb el subjecte o el CD en gènere i persona (el CCM que acostuma a ser invariable) se substitueix pels pronoms: *hi* o en el cas de verbs com *fer-se, tornar-se, dir-se*, per *en*.

Quan li ho he dit, Guillem s'hi ha quedat un poc (s'ha quedat un poc parat)

A mi també me'n diuen (Carmina)

També es pot confondre amb l'atribut, però els verbs que el regeixen no són ni *ser*, ni *estar*, ni altres semblants.

- Quan l'atribut o el predicatiu apareixen quantificats (gaire, un poc...) en la substitució **es conserva** el quantificatiu.

Quan li ho he dit, Guillem s'hi ha quedat un poc (s'ha quedat un poc parat)

Complement indirecte

- El **pronomen de datiu per a coses**, fora que siguin personalitzades, és *hi* (i no pas *li* o *els*).

Pren el text i fes-li una revisió

Pren el text i fes-hi una revisió

- El pronom de complement indirecte no es duplica en forma de pronom de tercera persona (*li* o *els*) davant del complement indirecte explícit:

*Si vol saber quants regals tindrà, que **hi** ho pregunte a son pare*

*Si vol saber quants regals tindrà, que **ho** pregunte a son pare*

En cas que hi haja tematització a la dreta, s'hi posa coma:

*Li va comprar molts regals, **al seu fill***

Complement de règim verbal

- Quan el complement preposicional va introduït per una preposició que no siga *de*, s'ha de substituir per *hi*; si va introduït per *de*, se substitueix per *en*.

*Josep **hi** vol jugar (**a cartes**)*

*Lluís sempre **n'està** parlant (**de política**)*

Complements circumstancials i locucions prepositives o adverbials

- El complement circumstancial de lloc se substitueix pel pronom *hi* o *en* (si va introduït per *de*, se substitueix per *en*). La resta de circumstancials se substitueixen per *hi*.

*Quan tu **hi** vas, jo **n'isc***

*Us **hi** veieu per la universitat (**sovint**)*

- Cal utilitzar *hi*, com a complement d'un adverbi o locució adverbial que indica permanència o acostament, introduït per: *damunt, sota, davant, darrere, dins, prop, a la vora, al voltant, a l'entorn...* on aquests adverbis queden explícits; i com a complement de locucions prepositives en què la locució queda explícita: *a favor, en contra...*

*Ell sempre **hi** seu darrere (**de Joan**)*

REMARKES ALS PRONOMS FEBLES